

6669

2. Beh. af Lovf. om Lønninger ved Lovvæsenet.

6670

værende Thing — idelmindste forsaavidt man kan dømme efter Udvalget — og saa det Udvalg og det Thing, der sad her i 1870. Det er, som det ærede Medlem fra Vedby (Lauher) har oplyst, en gammel Grundfætning her i Thinget, at i saadanne store Stater, hvor der er mange Medlemmer, og hvor derfor Tilfældet spiller en underordnet Rolle, har man bestemt holdt paa, at Oprytning til Alderstillæg ikke skulde ske efter Tjenestalder, men Klassevis, saaledes at Statskassen hvert Aar kunde vide bestemt, hvor store Udgifter den har. Det er jo ogsaa en Selvfølge, at Tilfældet vil lige overfor den Enkelte ikke der spille en saadan Rolle, som hvor der kun er saa i Klassen, og hvor det altsaa kan være nødvendigt at lade dem rykke op efter et bestemt Antal Aar. Det har været en Grundfætning, som man hidtil har holdt paa her i Thinget, og man har endog saa holdt saa stærkt paa den, hvad der ligeledes blev mindet om af den ærede Ordfører for Mindretallet, at, da man i Regjeringsforslaget af 1870 vilde, at der i en Klasse skulde være mere end $\frac{1}{3}$, der skulde have Alderstillæg, vilde man her i dette Thing paa ingen Maade gaa ind derpaa. Man nedfattede det til bestemt $\frac{1}{3}$, fordi man fandt, at det var at gaa for vidt, hvis man gik ind paa Regjeringens Forslag, skjøndt det, saavidt jeg erindrer, ikke var mere end 5 Personer flere, det dreiede sig om. Der kan neppe være Tvivl om, at gaa vi ind paa denne Grundfætning her, ville vi komme til at gaa ind paa den paa mange andre Punkter, hvor vi ikke nu have den, saaledes at den ikke alene vil blive kostbar paa dette Sted, men siden drage langt større Byrder efter sig paa andre Punkter. Nu kan man sige, at det gjælder kun paa dette ene Punkt; man kan jo staa imod paa alle andre; men vi have tidligere set, hvorledes vi, naar vi først have opgivet en Grundfætning paa eet Punkt, næsten ikke kunne holde igjen paa andre. Man kan jo ganske vist henvise til, at der er andre Forhold f. Ex. under Militæretaten, Skolevæsenet o. s. v., men en Grundfætning, der engang er slaaet fast, bærer sine Konsekvenser, og de komme, enten der saa er større eller mindre Forstjellighed. Vi kunne i den Henseende blot se, hvorledes det er gaaet med det andet Spørgsmaal, det om Statstilskudet af 5 pCt. Det hele Spørgsmaal om Afdraget af 5 pCt. af vedkommende Bestillingsmands Lønning

var jo meget stærkt fremme ogsaa i tidligere Lønningslove, og der gik man ind paa at afdrage 5 pCt. af Lønningen, som skulde lægges hen til Selvpensionering. Selve Spørgsmaalet om Pensioneringen af Bestillingsmændene i den fjerde Lønningsklasse var ogsaa Noget, man dengang havde Opmærksomheden henvendt paa, og man var i Grunden meget imod, at der var saa Mange i denne Klasse, som vare pensionsberettigede Embedsmænd. Man vilde i Grunden kun gaa ind paa Pension til Folk, som vare lønede med over 1,200 Rd., altsaa med 2,400 Kr. Den daværende Finansminister var meget mod en saadan Grændse, men han gik dog ikke videre, end at han sagde, at 1,000 Rd. eller 2,000 Kr. burde være Grændsen; men ellers var man, som sagt, enig om, at det var i Grunden uheldigt at gaa ned med Pensionen til de lavere Lønninger. Dette var hele Udvalget enig om. Man blev dog imidlertid staaende ved det Bestaaende saaledes, at ogsaa endel af de i fjerde Lønningsklasse Ansatte kunde blive ved at have Pensionsret, idet man sagde: Vi finde os i det paa Grund af, at Lønningerne i det Hele ere satte temmelig lavt. Senere, i 1872 og 1873, ere disse Lønninger blevne forhøjede paa Grund af Dyrtiden, men man forandrede ikke Pensioneringen, og nu vil man atter forhøje disse Lønninger meget betydeligt ved forandrede Alderstillæg, saaledes som det fremgaar af det, som er anført tilstrækkelig fra flere Sider, og man beholder dog Pensioneringen. Man ser altsaa, hvilken Magt det Bestaaende har, og saaledes gaar det ogsaa med Hensyn til Statstilskudet. Statstilskudet af 5 pCt. foruden de 5 pCt., der skulle afdrages af Bestillingsmændenes Løn, kom først ind ved Loven af 1875 om Tyrævesnets Lønninger. Denne Lov omfatter kun en forholdsvis lille Etat, som lever under meget stærkt Forhold. Forslaget mødte en meget stærk Modstand her i Thinget; der blev kæmpet for det fra flere Sider her i Thinget og navnlig af afdøde J. N. Hansen og af den nuværende Folkethingmand for Kolding; men det var saa langt fra, at man dengang vilde have, at det skulde drage Følger efter sig for Fremtiden, at endog det ærede Medlem for Kolding udtrykkelig sagde — det staaer i Folkethingstidenden for 1874—75, Sp. 6319 —: „Seg vil altsaa ikke give nogen som helst Antydning af, at